

Инес
Естанислао

-А ако не спазвам, ~~не се даването на~~ ?
/сухо/

-Дадох заповед на войника да стреля /излиза през
дясната галерия/

/От дясната галерия излиза отец
Сантьяго/

Отец Сантьяго /тихо/

-Доня Инес!..

Инес

/уморено като се сепва/

-Простете, отче!.. Забравих, че вече нямате дом!..
Вие ще останете у нас!.. Ще кажа на Пилар да ви
пригответи стая.

Отец Сантьяго

-Благодаря, доня Инес!.. Но аз исках да ви кажа
друго.

Инес

/с досада/

-Пак ли някое странно и неизпълнимо желание на баща
ми?

Отец Сантьяго

-Няма нищо по-печално от старостта, сеньора!..
Трябва да следим съизходителни.

Инес

/почти сурово/

-Ала понякога капризите на тази старост стават
непоносими!

Отец Сантьяго

-Ако знаете, той забрави мислите и жеренията си
пбчти мигновено!.. Но сега, преди да задреме в
креслото си, той повтори два пъти нещо, което ми се
стори разумно и почтено.

Инес

/с гримаса/

-Какво иска?

Отец Сантьяго

-Той каза, сеньора, че е нестыгнато с вашата чест,
ако не предупредите капитана за нападението.

/Пауза, през която Инес гледа
мречно и смаяно отец Сантьяго/

Инес

/горчиво/

-За пръв път в живота мой баща си спомня за честта,
отче!.. Но капитанът е вече предупреден.